

Особливості виховання гіперактивної дитини.

Причини гіперактивності у дітей:

- Генетична обумовленість, в основному по лінії батька

- Органічні ураження головного мозку (несприятливий перебіг вагітності; недоношеність; черепно-мозкові травми і інтоксикації дитини)

- Несприятливі умови соціальної ситуації розвитку (в родині, школі)

- Морфологічні особливості головного мозку, особливо лобових відділів

Ранні прояви синдрому гіперактивності:

У 1-2 роки гіперактивність може проявлятися підвищеною нервозністю дитини, дратівливістю, плаксивістю, порушеннями сну.

У 3-4 роки вже може спостерігатися порушення дрібної моторики, імпульсивність, агресивні прояви.

Слід виокремити одну характерну рису гіперактивних дітей.

Досить часто в них на першому році життя інтенсивно відбувається фізичний і розумовий розвиток. Такі діти раніше своїх однолітків починають ходити, говорити. Часом складається враження, що це дуже здібна, навіть обдарована дитина, від якої можна багато очікувати в майбутньому. Однак уже в дошкільному віці, й особливо в перші роки навчання у школі, батьки виявляють, що за розумовим розвитком їхня дитина не виділяється із середовища однолітків і навіть може відставати.

Що робити з гіперактивною дитиною?

Активна дитина:

1 Більшу частину дня не сидить на місці, віддає перевагу рухливим іграм над пасивними (пазлами, конструкторами), якщо зацікавити, може й книжку з мамою почитати, і пазл зібрати.

2 Швидко й багато говорить, ставить безліч запитань.

3 Для неї порушення сну й травлення (кишкові розлади) — скоріше винятки.

4 Активна не всюди. Наприклад, неспокійна й непосидюча вдома, але спокійна у дитсадку, в гостях, у малознайомих людей.

5 Неагресивна. Тобто випадково або в запалі конфлікту може й дати здачі, але сама рідко провокує скандал.

Гіперактивна дитина:

1 Перебуває в постійному русі й просто не може себе контролювати, тобто, навіть стомившись, продовжує рухатися, а знесилившись остаточно, плаче і кричить.

2 Швидко й багато говорить, ковтає слова, перебиває, не дослуховує. Ставить мільйон запитань, але рідко вислуховує відповіді на них.

3 Її неможливо вкласти спати, а якщо вона спить, то неспокійно. У неї часто бувають кишкові розлади, не рідкість упадків енергії

4 Дитина некерована, абсолютно не реагує на заборони й обмеження. І в будь-яких умовах (дім, магазин, дитсадок, дитячий майданчик) поводитьсь однаково активно.

5 Часто провокує конфлікти. Не контролює свою агресію — б'ється, кусається, штовхається, причому пускає в хід підручні засоби: палиці, каміння.

ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІ..
І БАТЬКАМ
ГІПЕРАКТИВНОЇ
ДИТИНИ

- 1 дитина неспритна, буває часто травмована;
- 2 дитина непосидюча, не може навіть короткий період усидіти або встояти на одному місці;
- 3 часто агресивна;
- 4 «перескакує» з одного заняття на інше, неуважна й жодну справу не доводить до кінця;
- 5 її важко заспокоїти;
- 6 завжди погано спить;
- 7 має низьку самооцінку;
- 8 все чіпає руками, плутається під ногами;
- 9 страждає на затримку мовлення або, навпаки, дуже балакуча;
- 10 має поганий апетит і відчуває постійну спрагу;
- 11 робить небезпечні вчинки, не усвідомлюючи наслідків;
- 12 не любить змін;
- 13 має проблеми зі здоров'ям, найчастіше це запалення вуха або постійні респіраторні захворювання, екзема, гастрит;

Психологічна характеристика дітей з синдромом Дауна.

Тонке, рідке
волосся.
Тонкий ніс, товсті
губи.
Нижче норми
зростання.

Повна відсутність
інтелекту.

Ця поширена хвороба проявляється наступними ознаками:

Розкосі вузькі
очі.
Шкірна
набряклість.
Голова маленького розміру, що має округлу форму.

Язик не поміщається в роті, тому часто висунутий назовні. Він покритий поперечними борозенками.

Статеві органи слабо розвинені, від чого здатність до розмноження відсутня.

Товсті і короткі пальці. Мізинці дуже маленькі і загнуті всередину.

21 березня - Всесвітній день людей із синдромом Дауна

Синдром Дауна не є хворобою. Слово "синдром" означає певний набір ознак, або особливостей. Причиною, яка викликає синдром Дауна, є зайва хромосома. Кожна клітина людського тіла зазвичай містить 46 хромосом.

Хромосоми несуть в собі ознаки, які успадковує людина від батьків, і розташовані вони парами - половина від матері, половина від батька. У людей з синдромом Дауна в 21-й парі присутня додаткова хромосома, тобто має місце так звана трисомія, тому в клітинах організму виявляється по 47 хромосом.